

HISTORIA INSTYTUCJI ZDROWIA PSYCHICZNEGO

(podsumowanie lekcji)

kurs „Zdrowie psychiczne”

Szkoła Medycyny Naturalnej

Marta Pyrchala-Zarzycka

ASTRO SALUS EDUCATION LTD

INSTYTUCJE I ICH PODZIAŁ

W dawnych czasach bieda, kalectwo, przestępczość czy szaleństwo były uważane za niezmiennalne, dane od Boga, demoniczne stany. Pod koniec XVIII i na początku XIX wieku zaczęto zdawać sobie sprawę z tego, że te problemy można leczyć. Według nowych opinii leczenie to mogło się odbywać poprzez odizolowanie osób z danymi problemami od negatywnego wpływu określonych czynników, jak biedna rodzina, brak edukacji czy choroba. W tym celu stworzono szpitale, więzienia i azyle dla osób psychicznie chorych.

Wcześniej osoby chore psychicznie były obiektami poniżających praktyk. Wystawiano je, jak okazy w publicznych spektaklach, wyśmiewano i terroryzowano. W XIX wieku na szczęście ta sytuacja zaczęła się zmieniać.

W przytułkach władza lekarze była niekwestionowana i wspierana przez strach społeczeństwa napędzany dodatkowo gazetowymi raportami i artykułami. Z powodu coraz większej ilości pacjentów i bezbrzeżnej władzy lekarza w zamkniętym ośrodku łatwo zmieniały się one z miejsc „leków i leczenia” na miejsca „kontrol i kary”.

Cechą wyróżniającą przytułki był ich wielki rozmiar. Pierwsze azyle, jak przytułek w Retreat, który powstał w Yorku w 1796 roku, były niewielkie i mogły pomieścić około 30 pacjentów. Do roku 1900 zaś powstało wiele olbrzymich przytułków, w których mieszkało nawet 800 pacjentów. Jednym z takich przytułków był Colney Hatch, który powstał w 1851 roku i był zaprojektowany na 1000 pacjentów.

DARWINIZM SPOŁECZNY I EUGENIKA

W XIX wieku reformatorzy stworzyli nowe słownictwo do określania chorób psychicznych oraz zaczęli wyznawać nowe filozofie. Dominowały **darwinizm społeczny i eugenika**.

Darwinizm społeczny był oparty o teorię naturalnego doboru spopularyzowaną przez Darwina i podkreślał wkład najsilniejszych i najlepszych osobników w przeżycie ludzkiego gatunku.

Spółeczni darwiniści, wśród których byli najbardziej prominentni myśliciele tamtych czasów wierzyli, że kontrola, poprawy lub manipulacje społeczne mogą wpływać na kształtowanie się sił społecznych – osłabiać je lub wzmacniać.

Eugenicy rozwinęli tę filozofię jeszcze dalej. Według nich osoby w jakiś sposób „wadliwe”, czy „zdegenerowane” w ogóle nie powinny się rozmnażać, gdyż ich zdaniem potomkowie takich osób osłabiliby ludzki gatunek.

SCHEMATY LECZENIA

Rozwój szkół dla niepełnosprawnych dzieci zaczął się w roku 1750, kiedy to w Wielkiej Brytanii powstała pierwsza prywatna szkoła dla dzieci głuchych i niewidzących.

Do końca XIX wieku szkoły dla dzieci niewidzących, głuchych, fizycznie niepełnosprawnych lub mających problemy z nauką były już powszechne. Takie szkoły dla dzieci były odseparowywane od innych.

Bardzo często z takich ośrodków dla dzieci korzystały jednak także dzieci rodziców z klas pracujących, zwłaszcza tych, którzy byli zatrudnieni w fabrykach, którzy z powodu długich godzin pracy nie mogli się nimi opiekować przez sporą część dnia.

Akty o Szaleństwie z roku 1845 i 1857 nie dokonywały żadnego rozróżnienia pomiędzy ludźmi z chorobami psychicznymi, a tymi, którzy mieli jedynie problemy z nauką. Takiego rozróżnienia dokonano dopiero w roku 1913 w Akcie o Niedoborach Umysłowych.

OPÓR WOBEC INSTYTUCJI

Parker sugerował, że są cztery rodzaje wzmocnień w stosunku do opieki instytucjonalnej w XIX i XX wieku. Są to:

- 1. Rozmyślnie kultywowanie odpychającego obrazu.**
- 2. Zgłoszone przypadki maltretowanych osadzonych**
- 3. Wymuszona rutyna życia instytucjonalnego.**
4. „Kompulsja” - niezrozumienie różnicy pomiędzy upośledzeniem umysłowym, a chorobą psychiczną.

KAMPANIE NA RZECZ ZMIANY

Od roku 1800 zaczęło pojawiać się wiele głosów, że system opieki nad osobami psychicznie chorymi lub niepełnosprawnymi powinien ulec diametralnej zmianie. Niektórzy przeciwstawiali się gorszemu traktowaniu i leczeniu osób biednych i niepełnosprawnych w porównaniu z ludźmi bogatymi. Inni zaś protestowali przeciwko nieludzkiemu podejściu wobec osób niepełnosprawnych lub z problemami psychicznymi w instytucjach prywatnych i rządowych. Zmiany w końcu nadeszły.

SKANDALE, LECZENIE I CIĘCIE KOSZTÓW

W latach 60tych XX wieku coraz szersza stała się krytyka jakości opieki publicznej wobec osób starszych, a także umysłowo chorych lub mających problemy z nauką.

Wreszcie rząd zaczął brać odpowiedzialność za straszny stan i koszty tego typu instytucji.

W latach 50tych i 60tych XX wieku ruszyło wiele kampanii, które były prowadzone przez akademików, różnych specjalistów, jak również przez pacjentów i ich rodziny. Kampanie te były napędzane ogólnym odchodzeniem od instytucjonalnej opieki. Działania te poskutkowały ustanowieniem ustawowego wsparcia ze strony NHSu oraz na podstawie Aktu o Opiece Społecznej.

Ponadto w latach 50tych wprowadzono także leczenie farmakologiczne, które umożliwiło pacjentom pozostawanie w ich własnych domach pod warunkiem zażywania leków. Zaczęto się też interesować początkami i rozwojem różnych chorób psychicznych, dzięki czemu zdobywano o nich więcej wiedzy, co umożliwiło powstawanie nowych, lepszych terapii. Podejście do leczenia stało się bardziej psychologiczne i psychoterapeutyczne, niż fizjologiczne (Parker, „The persistent image”).

Marta Pyrchala-Zarzycka

Astro Salus Education Ltd

Naturalnie do zdrowia, mądrze do rozwoju

kursy@astrosalus.pl

STRONY INTERNETOWE

www.astrosalus.pl

www.astrosalus.com

<http://kosmetyka-fitness.pl>

www.magia-zycia.com.pl

www.sukces-biznes.pl

www.edukacja-domowa.pl

BLOGI

<http://astrosalus.pl/medycyna-naturalna/>

<http://astrosalus.pl/reiki/>

<http://kosmetyka-fitness.pl/ona/>

<http://magia-zycia.com.pl/duchowosc/>

<http://sukces-biznes.pl/sukces/>

www.edukacja-domowa.pl/rozwoj-dzieci